

בית משפט השלום בראשון לציון

05 ינואר 2016

ת"א 13-11-48263 רונן נ' תנו לחיות לחיות

1

בפני כב' השופט ארז יקואל – סגן הנשיאה

התובע

יואל רונן

ע"י ב"כ עו"ד אחז אגם

נגד

הנתבעת

עמותת "תנו לחיות לחיות"

ע"י ב"כ עו"ד לידיה מנדלבאום

2

3

פסק דין

4

5 תמונה שצילם התובע ובה נראה עוף דורס אוחו בטרף, פורסמה באתר הפייסבוק הרשמי של
6 הנתבעת, לצד דיווח שעניינו התעללות בבעלי חיים. בדיווח מתוארת שיטת צילום, בה צלם התמונה
7 קושר יונים חיות לקרקע על מנת שתשמשנה כפיתיון לעופות דורסים ומצלמם בעת אכילתם את
8 הטרף החי.

9 התובע הגיש תביעה כספית כנגד הנתבעת, בעתירה לפיצוי בסכום של 100,000 ₪ תוך התמקדות
10 בשתי טענות עיקריות. הראשונה, כי הפרסום מפר את זכויות היוצרים שלו בתמונה, לפי חוק זכות
11 יוצרים התשס"ח - 2007 (להלן: "חוק זכות יוצרים"). השנייה, כי המלל שפורסם לצד התמונה
12 משליך את המעשים המתוארים עליו כצלם התמונה בהיותו מזוהה עמה ולכן הפרסום עולה כדי
13 לשון הרע, לפי הוראות חוק איסור לשון הרע התשכ"ה-1965 (להלן: "חוק איסור לשון הרע").

14 הנתבעת, מנגד, מכחישה את טענות התובע ומדגישה כי פרסמה דיווח שהתקבל במסגרת פעילותה
15 המגנה על בעלי החיים, שכלל לא התייחס לתובע. לטענתה, היא לא הפרה זכויות יוצרים של התובע
16 ולא הפנתה כלפיו לשון הרע בפרסום. מכל מקום, נטען כי קיימות לנתבעת הגנות על פי דין.

17

רקע

18 1. הנתבעת היא עמותה הפועלת ללא מטרת רווח, המתקיימת מכספי תרומות הציבור.
19 מטרתיה הן לפעול לטובת בעלי החיים, טיפול בהם והצלתם. פעילות הנתבעת נעשית
20 בהתאם לחוק צער בעלי החיים (הגנה על בעלי חיים), התשנ"ד-1994 (להלן: "חוק צער בעלי
21 חיים"). פעילותה נוגעת במישורים חברתיים ומשפטיים שונים ובין היתר, פרסום במדיות
22 חברתיות להעלאת מודעות הציבור, הגשת קובלנות פליליות כנגד מתעללים חשודים, הגשת
23 בקשות לצווי מניעה וקידום חקיקה בנושא (ר' נספח א' ו-ב' לתצהיר גב' ארקין מטעם
24 הנתבעת).

בית משפט השלום בראשון לציון

05 ינואר 2016

ת"א 48263-11-13 רונן נ' תנו לחיות לחיות

- 1 2. הנתבעת מפעילה "מייל אדום" מיוחד אליו מופנה הציבור הרחב להגיש תלונותיו, שעניינן
2 הפרות זכויות בעלי החיים (ר' פרו' עמ' 11 שו' 27-28).
- 3 3. בין התלונות השונות, קיבלה הנתבעת ביום 29.8.13 פנייה מאת פלוני, בה דווח על צלם
4 הקושר יונים חיות ומשתמש בהן כפיתיון חי למטרת צילום עופות דורסים. כמתואר בפנייה,
5 העופות הדורסים צוללים לקרקע לאחר שהם מבחינים לכאורה בכנפיהן המעופפות של
6 היונים הקשורות ואז, זוכה הצלם לקבל זווית צילום נוחה של רגע הלכידה והטרף (ר' נספח
7 א' לתצהיר הגב' אלטמן מטעם הנתבעת).
- 8 לדיווח שקיבלה הנתבעת צורפו 13 תמונות, אותן מפרסם לכאורה אותו צלם באתרי
9 האינטרנט השונים, ביניהן התמונה מושא הדיון. עוד פירט אותו פלוני את פרטי הצלם,
10 שהושחרו על גבי המסמך שהונח מלפניי. לטענת הנתבעת, פלוני ביקש להישאר חסוי ולכן
11 שמו לא נחשף במהלך ההליך ולא התבקשה חשיפתו הרשמית על ידי התובע.
- 12 4. בחודש ספטמבר 2013 (מועד מדויק לא ברור), פרסמה הנתבעת באתר הפייסבוק הרשמי
13 שלה (להלן: "האתר"), תמונה, בה נראה עוף דורס המחזיק בטפריו עוף קטן, לכאורה יונה
14 קשורה (להלן: "התמונה"). בצמוד, נרשם המלל הבא:
- 15 **"למשרדי עמותת "תנו לחיות לחיות" הגיע דיווח על שוטר שמתמש**
16 **ביונים חיות וקושר אותן לאדמה ומשתמש בהן בפיתיון חי למטרת**
17 **צילום עופות דורסים. מצורפות תמונות שמראות בבירור את היונים שהן**
18 **על הקרקע, קרועות ונקרעות על ידי העופות הדורסים שצוללים לקרקע**
19 **לאחר שהם מבחינים ביונים מעופפים על הקרקע, ללא יכולת להימלט**
20 **וככה הבחור משיג בעצם את רגע הלכידה וקריעת היונה. שמו של**
21 **החשוד הוא... את תמונותיו הוא מפרסם בכמה אתרים בישראל.**
- 22 העמותה רואה בחומרה רבה מעשים אלו ומבקשת לברר את העניין
23 לעומקו, נמסר לנו כי פנו אליו לא מכבר בנושא של היונים ושאלו איך
24 ייתכן כי הוא משתמש ביונים חיות לצילום. הוא משיב כל הזמן כי הוא
25 משיג יונים מתות שדוללו (הומתו בכונה על ידי צייד ברישיון) בגלל
26 מפגע תברואתי.
- 27 העמותה הגישה תלונה במחלקה לחקירות שוטרים" (להלן: "המלל").
- 28 התמונה והמלל יקראו להלן וביחד: "הפרסום" (ר' נספח 1 לכתב התביעה).

בית משפט השלום בראשון לציון

05 ינואר 2016

ת"א 48263-11-13 רונן נ' תנו לחיות לחיות

5. במקביל לפרסום, הגישה הנתבעת תלונה כנגד אותו צלם למחלקה לחקירות שוטרים, 1
בסברה כי הוא שוטר (ר' נספח ב' לתצהיר גב' אלטמן מטעם הנתבעת). כבר אציין, כי לא 2
נטען כי התובע הנו אותו שוטר. 3
6. ביום 30.9.13 פנה התובע אל הנתבעת בכתב וביקש להסיר את הפרסום מן האתר ומכל 4
מקום אחר בו הוא מופיע וכן לפצותו בגין נזקיו הנטענים (ר' נספח 8 לתצהיר התובע). ביום 5
5.11.13 השיבה הנתבעת לפניית התובע והכחישה את הנטען כנגדה (ר' נספח 9 לתצהיר 6
התובע). 7
- הנתבעת טוענת שעם פניית התובע אליה, בחודש ספטמבר 2013, הוסרה הכתבה מן האתר 8
(ר' סעיף 13 לתמצית ראיות הנתבעת). לטענת התובע, נכון למועד הגשת התביעה, הפרסום 9
עודנו מצוי באתר. בסיכומיו, מפנה התובע כי ביום 6.11.13, למחרת מכתבה של הנתבעת, 10
עוד הופיע הפרסום באתר. מחיפוש שנערך במרשתת טרם השלמת פסק הדין, לא הופיע 11
הפרסום באתר. 12

טענות הצדדים

7. התובע טוען כי הנתבעת הפרה את הוראות הדין בכך שעשתה את הפרסום ללא אזכור שמו 14
ביחס לתמונה, ללא סימן מים אותו הטביע על גביה, ללא אישורו ומבלי שהועברה לו 15
תמורה כלשהי. נטען כי הנתבעת הפרה אמנות בינלאומיות כמשמעותן בחוק זכות יוצרים 16
ודינים קודמים בזמן כהוראות סעיפים 1(1)(2)(א), (1)2, (ג)2(ג) לחוק זכות יוצרים, 1911, 17
והוראות סעיפים 3(1)(א), 3(1)(ב), 3(1)(ג), 3(1)(ד), 3(1)(1), 4(1) ו-4(2) לפקודת זכות 18
יוצרים, 1924. 19
- התובע מוסיף ומפנה להוראות סעיף 3 לחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו וטוען כי בעצם 20
הפרסום, לבד מהפרת זכויות היוצרים שלו, פגעה הנתבעת בקניינו ובזכויות המוסריות שלו. 21
- כמו כן, גורס התובע כי שמו פורסם בהקשר למעשים קשים ובכך חטאה הנתבעת בהפנותה 22
לשון הרע כלפיו בניגוד להוראות חוק איסור לשון הרע. בתצהיר עדותו הראשית השתנתה 23
גרסה זו. נטען כי חברו הפנה אותו לעובדה שהתמונה פורסמה לצד המלל וכי המתואר 24
משליך עליו, כצלם התמונה, את המעשים הנזכרים, לרבות ייחוס אחריות פלילית. כך טוען 25
התובע כי הנתבעת הפנתה לשון הרע כנגדו, אף בהעדר ציון שמו באופן מפורש בפרסום. 26
- התובע מדגיש כי אין במעשים המתוארים במלל שמץ של אמת, שהרי הוא אינו שוטר והוא 27
גם אינו נוקט בדרך הצילום המתוארת, ממנה עולה התעללות קשה בבעלי חיים. התובע 28
מבקש לייחס לנתבעת כוונת זדון חמורה בעצם הפרסום ומפנה לתגובות ציבור הגולשים 29
ושיתופי הפרסום כפי שנעשו, על מנת להמחיש את טענתו לנזק הרב שנגרם לו. בתצהירו, 30
מפנה התובע לתגובות לפרסום, שלטענתו יוחסו אליו כצלם התמונה (ר' נספח 6 לתצהירו). 31

בית משפט השלום בראשון לציון

05 ינואר 2016

ת"א 13-11-48263 רונן נ' תנו לחיות לחיות

- 1 כמו כן, נטען כי לפרסום נעשו 50 שיתופים בפלטפורמה של שיתוף באתר, באופן המגדיל את
2 התפוצה בעשרות מונים (ר' נספח 7 לתצהיר התובע).
- 3 בנוסף, טען התובע בכתב התביעה לעילות תביעה נוספות, ביניהן, כי הנתבעת הפרה את
4 החובות הקבועות בחוק הגנת הפרטיות, התשמ"א-1981; כי פרסום התמונה הפחית
5 מפרנסתו ועל כן מהווה עבירת גזל כמשמעותה בסעיף 52 לפקודת הנזיקין (נוסח חדש); כי
6 הנתבעת חייבת בגין גניבת עין ותיאור כוזב לפי הוראות סעיפים 1-3 לחוק עוולות מסחריות,
7 התשנ"ט-1999; כי הנתבעת ניצלה לכאורה את השקעתו הרבה ביצירותיו, פיתוחן, שיווקן
8 ופרסומם, על מנת להתעשר על חשבונו שלא כדין, למקסם את רווחיה ובכך הפרה את
9 הוראות סעיף 1 לחוק עשיית עושר ולא במשפט, התשל"ט-1979 וכן כי הנתבעת הפרה את
10 חובת תום הלב הקבועה בסעיף 53 לפקודת הנזיקין. במקביל, מוסיף התובע וטוען להפרת
11 חובה חקוקה לפי הוראות סעיף 63 לפקודת הנזיקין וכן לפגיעה במוניטין שלו באמצעות
12 שימוש נלוז לכאורה בתמונה ללא תשלום תמורה ובתפוצה רחבה, שהביאה לזילות התמונה
13 ולפגיעה בערכה, כמו גם ביתרת יצירותיו.
- 14 התובע עותר לתשלום פיצויים בגין כל אחת מן העילות שהוזכרו בכתב תביעתו. פיצוי
15 סטטוטורי בגין גניבת עין ותיאור כוזב בסכום של עד 100,000 ₪ לפי הוראת סעיף 13 לחוק
16 עוולות מסחריות; פיצוי סטטוטורי בסכום של 100,000 ש"ח, לפי הוראת סעיף 56(א) לחוק
17 זכות יוצרים; פיצוי סטטוטורי בגין הוצאת לשון הרע, לחילופין כפל פיצוי נוכח כוונת הזדון
18 הטענת, בהתאם לחוק איסור לשון הרע; פיצוי לפי דיני עשיית עושר ולא במשפט כדי השבת
19 רווחים שהפיקה הנתבעת לכאורה מהפרסום; פיצוי בגין פגיעה במוניטין; פיצוי בגין גזילה
20 ובגין עוגמת נפש. התובע מעמיד את סכום תביעתו על 100,000 ₪ לצרכי אגרה ועותר
21 להוסיף ולחייב את הנתבעת בתשלום הוצאות ושכ"ט עו"ד.
- 22 בסיכומיו, זנח התובע את העילות הנוספות אליהן טען והתמקד בעילות של איסור לשון הרע
23 והפרת זכויות יוצרים.
- 24 הנתבעת, מנגד, טוענת כי פעלה בהתאם לחובתה המוסרית והחוקית לחשוף מקרה מובהק .8
25 של התעללות והתעמרות בבעל חיים. לדידה, קיימת חשיבות גבוהה לפרסום מיידי של
26 העניין, על מנת להעלות את מודעות הציבור למעשה ובכך לגייסו לשם בלימת התופעה
27 לאלתר.
- 28 הנתבעת מדגישה כי הפרסום כלל לא עסק בתובע, אלא בצד ג' שהוא שוטר במקצועו.
- 29 הנתבעת סבורה כי לא יכולה לקום לתובע עילה מכוח הוראות חוק איסור לשון הרע, מאחר
30 שהן המלל והן התמונה נעדרים פרטי זיהוי כלשהם ולא ניתן להסיק כי התובע קשור כלשהו
31 לעניין. לגישה, פרט הזיהוי היחידי שניתן בדבר עיסוקו של הצלם כשוטר, אף מרחיק יותר

בית משפט השלום בראשון לציון

05 ינואר 2016

ת"א 13-11-48263 רונן נ' תנו לחיות לחיות

1 את הפרסום מהתובע, נוכח שאין חולק שהוא אינו שוטר (ר' פרוי עמ' 6 שו' 17-18). למעלה
2 מן הצורך, הנתבעת טוענת כי עומדות לה ההגנות המנויות בחוק איסור לשון הרע, בשל
3 היות הפרסום פרסום מותר, אמיתי ותם לב. בסיכומיה, מוסיפה הנתבעת וטוענת להרחבת
4 חזית, בהפניה לכתב התביעה, שם טוען התובע כי שמו פורסם על ידה (ר' סעיפים 39.1, 45,
5 47, 48 ו-59 לכתב התביעה), בעוד שבתצהירו טען כי שמו לא צוין באופן ברור, אלא
6 שהתמונה מזוהה עמו ולכן המלל משמע נאמר עליו.

7 יתרה מכך, הנתבעת טוענת כי לא ידעה שהתמונה צולמה על ידי התובע, כיוון שבדיווח
8 שהועבר אליה היא צורפה לתמונות נוספות, דומות, עליהן הוטבע שמו של השוטר. לנוכח
9 הדמיון בין התמונות וצירופן כמצבור לתלונה, הניחה הנתבעת שגם תמונות ללא טביעת
10 השם שייכות לאותו שוטר ובחירה, ביודעין, בתמונה נעדרת זיהוי כדי לא לחשוף את שמו של
11 המתעלל הנחזה (ר' פרוי עמ' 10 שו' 10-12).

12 הנתבעת טוענת כי השימוש בתמונה הנו מותר, הוגן ואגבי. לשיטתה, היא הייתה רשאית
13 להשתמש בתמונה אף מבלי לקבל את רשות התובע, או לשלם תמורה בגינה, כיוון
14 שהשימוש משרת ערכים של חופש ביטוי ומידע והתנהלות חברתית תקינה.

15 כמו כן, הנתבעת סבורה שהתובע לא הוכיח את זכויותיו בתמונה. יחד עם זאת ובהנחה
16 שהתובע הוא הבעלים של היצירה, נטען כי הוא העניק הרשאה לשימוש בה, בדרך הפצתה
17 באתרים שונים. הנתבעת מדגישה כי היא לא ביצעה כל פעולה לשינוי התמונה ופרסמה
18 אותה כפי שהועברה אליה בדיווחו של פלוני. בנוסף, טוענת הנתבעת להגנות שבהוראות
19 סעיפים 50(ב) ו-ו(ג) לחוק זכות יוצרים.

20 עוד טוענת הנתבעת כי הפרסום הינו דיווח עיתונאי, חדשותי ומותר על פי כל דין. לדידה,
21 בנסיבות המתוארות, היא שימשה כספק שירותים בלבד, כ"צינור", המעביר את דיווחו של
22 פלוני לציבור הרחב ופעלה בתום לב בכל עת, לרבות כאשר הסירה את הפרסום מן האתר
23 עם פניית התובע בעניין.

24 לעניין הפיצויים הנדרשים, הנתבעת בעמדה כי אין לחייבה לפצות את התובע כלל וטוענת כי
25 התובע עותר לכפל פיצוי, באופן כוללני ומעורפל וללא הפרדה בין העילות השונות.

26 **דיון והכרעה**

27 9. מטעם התובע העיד הוא עצמו. מטעם הנתבעת העידה הגב' יעל ארקין המשמשת כמנכ"ל
28 הנתבעת (להלן: "ארקין"), הגב' אתי אלטמן המשמשת כדוברת הנתבעת (להלן: "אלטמן")
29 והגב' נויא נרדימון, עובדת שכירה אצל הנתבעת (להלן: "נרדימון").

בית משפט השלום בראשון לציון

05 ינואר 2016

ת"א 13-11-48263 רונן נ' תנו לחיות לחיות

10. לאחר עיון בטענות הצדדים, התרשמות מראיותיהם, מאותות האמת שנגלו במהלך הדיון וממכלול נסיבות העניין – הגעתי לכלל מסקנה כי יש להעדיף את גרסת הנתבעת על פני גרסת התובע ולדחות את התביעה. להלן אפרט את הנימוקים שביסוד מסקנתי זו.

11. תחילה, בחנתי את טענות התובע בעניין טענותיו להפרת זכות יוצרים ולשון הרע. בהמשך, התייחסתי בקצרה ליתרת העילות הנטענות.

6

7 זכויות יוצרים

8 התמונה מוגנת תחת זכויות יוצרים

12. התובע טוען כי התמונה מוגנת תחת זכויות יוצרים. קיבלתי את גישתו בהקשר זה וקבעתי כי לא הוצגו ראיות לסתור.

13. הוראת סעיף 4(א)(1) לחוק זכות יוצרים מבהירה את גדר היצירה שיש בה זכות יוצרים, כך: "יצירה מקורית שהיא יצירה ספרותית, יצירה אמנותית, יצירה דרמטית או יצירה מוסיקלית, המקובעת בצורה כלשהי".

הוראת סעיף 8 (א) לחוק זכות יוצרים קובעת, כי: "זכות יוצרים תהא ביצירה כאמור בסעיף 4(א)(1), בהתקיים אחד מאלה: (1) היצירה פורסמה לראשונה בישראל; (2) בעת יצירתה של היצירה היה יוצרה אזרח ישראלי, או שמקום מגוריו הרגיל היה בישראל, וזאת בין שהיצירה פורסמה ובין שלא פורסמה".

14. התמונה מושא הפרסום, עולה לכדי "יצירה אומנותית" בהתאם להגדרות המנויות בסעיף 1 לחוק זכות יוצרים, שבכללה מופיעה "יצירת צילום". עיון בתמונה, מעלה כי היא עומדת במבחנים שנקבעו בהלכה הפסוקה על מנת שתוגדר כ"יצירה אומנותית".

15. קיימים מספר מבחנים לבחינת מושג ה"אומנותיות" של היצירה. ראשון, הוא מבחן הבחירה, לפיו יבחן האם ליוצר היו מספר אפשרויות לעצב את המוצר הנדרש להגנה; שני, הוא מבחן כוונת היוצר, לפיו נבחן האם היוצר הביא בחשבון גם שיקולים יצירתיים בעריכת המוצר; שלישי, הוא מבחן קבלת הדבר בציבור; רביעי, הוא מבחן נכונות הציבור לשלם כסף עבור המוצר; חמישי, הוא מבחן הרמה האסתטית המינימלית למוצר; שישי, הוא מבחן האמנות לשמה. נוסף למבחנים אלה נקבע כי יצירה צריכה להיות פרי מאמץ, כישרון והשקעה, או מיומנות של יוצרה המקנים לה אופי שונה ממרכיביה. ככל שהשקיע היוצר ביצירה די מאמץ וכישרון עצמאיים משלו שמקורם בו, תהיה יצירתו ראויה להגנה (ר' בע"א Exin-Lines Bros. S.A נ' Interlego A.S 513/89 פ"ד מח(4) 133 (1994)).

בית משפט השלום בראשון לציון

05 ינואר 2016

ת"א 13-11-48263 רונן נ' תנו לחיות לחיות

- 1 לעניין מקוריות היצירה, נקבע, כי:
- 2 "אין היצירה צריכה להיות ביטוי של מחשבה או אמצאה מקורית. כל
- 3 שנדרש הוא, שהיצירה לא תהיה מועתקת מיצירה אחרת, אלא שמקורה
- 4 יהיה ביוצרה, במחברה." (ר' ע"א 360/83 סטרוסקי בע"מ נ' גלידת
- 5 ויטמן בע"מ, פ"ד מ(3) 340, 346 (1985)).
- 6
- 7 בהקשר זה, יפים הדברים הבאים:
- 8 "יסוד המקוריות, משתקף בין השאר בגיבוש תפיסה צילומית ייחודית,
- 9 בבחירת צבעי הצילום, הצורות והרקע, בתאורה, בזווית הצילום
- 10 ובבחירת הטכניקה של הצילום. כללו של דבר - הקומפוזיציה של
- 11 הצילום מקנה לו מעמד של יצירה אמנותית מקורית כמובנו של מושג זה
- 12 בחוק זכות יוצרים" (ר' ת.א. (י-ם) 2441/89 שוקי קוק נ. פלאביו סיקאלר
- 13 (8.8.91)).
- 14 בהתאמת הדברים לעניין שמלפניי, לצלם התמונה הייתה האפשרות לעצב את התמונה .16
- 15 בזווית הצילום הנכונה כראות עיניו. התרשמתי כי בין שיקוליו הובאו שיקולים יצירתיים
- 16 וכי צילום התמונה עומד ברמה האסתטית הנדרשת כדי להוות צילום אומנותי ומקצועי,
- 17 המהווה יצירת אמנות לשמה.
- 18 נוסף על אלו, התחשבתי בתיאור המפורט שהוצג בתצהירו של התובע, אשר לדרך הצילום
- 19 המאתגרת הנדרשת לשם צילום עופות דורסים. לא נסתר כי לשם צילום תמונה שכזו יש
- 20 להשקיע מאמץ וכישרון עצמאיים, המצדיקים מתן הגנה לתמונה (ר' סעיפים 11-18
- 21 לתצהירו). חרף התנגדותה הכללית של הנתבעת, לא הוכח על ידה כי התמונה אינה ראויה
- 22 להגנת זכות יוצרים מסיבה כלשהי.
- 23 לפיכך, קבעתי כי התמונה מוגנת תחת זכות יוצרים, כיצירת אומנות, לפי הוראות חוק זכות
- 24 יוצרים.
- 25 התובע בעל זכות יוצרים בתמונה
- 26 התובע טוען כי הוא בעל זכויות היוצרים בתמונה, נוכח שהוא זה שצילם אותה ופרסם .17
- 27 אותה באתרו. הנתבעת, מנגד, טוענת כי התובע לא הוכיח שהתמונה בבעלותו. גם בהקשר
- 28 זה העדפתי את גישת התובע.

בית משפט השלום בראשון לציון

05 ינואר 2016

ת"א 48263-11-13 רונן נ' תנו לחיות לחיות

- 1 מצד אחד, לא התעלמתי מכך שהתובע לא צרף ראייה המוכיחה כי שמו הוטבע על גבי
2 התמונה. התובע גם לא הוכיח כי התמונה מפורסמת בגלריה, באתר כלשהו או במרשתת
3 בכלל. הנתבעת, בסיכומיה, מסתמכת על מחדלו של התובע בלבד. היא מצביעה על כך
4 שתיאור התובע לעניין אופן צילום עופות דורסים אינו שאוב מניסיונו האישי, אלא מצוטט
5 מפסק דין זר (ר' פרו' עמ' 6 שו' 14-16) וכי הוא לא יכל להסביר מהיכן משיג פגרי יונים,
6 כגרסתו, כמי שעושה זאת דרך קבע (ר' פרו' עמ' 7 שו' 29-30). מוסיפה הנתבעת וטוענת כי
7 התובע החסיר ראיות ועדים מהותיים היכולים להעיד על בעלותו בתמונה, כתקליטור
8 הצילומים, צילומים זהים שנעשו על ידו באותה פוזיציה בה צולמה התמונה, הצגת העתק
9 של התמונה בה מוטבע שמו, או הבאת השוטר המוזכר בפרסום לעדות, לאחר שציין כי הוא
10 מכיר אותו (ר' פרו' עמ' 5 שו' 21-22).
- 11 הפניית התובע לחזקות שבהוראות סעיף 164(1) ו – (2) לחוק זכות יוצרים אינה מסייעת
12 בהעדפת גרסתו שכן שמו אינו מופיע על התמונה ושלא כדי לשמור בסוד את זהותו, כמי
13 שיש לו רצון מיוחד לשמור על אנונימיות (ר' ספרו של ת' אפורי, **חוק זכות יוצרים**, הוצאת
14 נבו (2012), עמ' 513-514).
- 15 מצד שני, התובע צירף לתצהירו העתק פרטים טכניים של התמונה בהקשר לקובץ המקור
16 (ר' נספחים 4 ו-5 לתצהירו), אשר לגביהם טענה הנתבעת בסיכומיה כי הם ניתנים לשינוי
17 בנקל, וודאי על ידי מי שמתעסק בצילום דיגיטאלי, כתובע. התובע נשאל לעניין זה בעדותו
18 והשיב, מבלי שנסתר, כי הוא אינו בקיא בעניינים טכניים שכאלו (ר' פרו' עמ' 7 שו' 4-24).
19 עוד הדגיש התובע בתצהירו, כך: **"... בגלריה שלי, שם מופיעה התמונה במקור, כתוב**
20 **מפורשות כי כל הזכויות שמורות ואין להעתיקן אלא באישור בכתב ממני"** (ר' סעיף 22
21 לתצהירו).
- 22 כנגד גרסה זו, על אף העדר ראיות אובייקטיביות לצידה, הנתבעת לא הראתה כי התמונה
23 אינה מצויה בבעלותו של התובע, או שהיא מצויה בבעלותו של אחר. הנתבעת העידה שלושה
24 עדים, הטוענים פה אחד כי הדיווח התקבל מפלוני בצירוף התמונה, כאחת מ-13 תמונות,
25 אשר על גביה שלא הוטבע שם כלשהו. העדים חוזרים על כך שלא ידעו למי שייכת התמונה
26 בוודאות אלא "הניחו" שהיא שייכת לשוטר, כיוון שחלק מתמונות שצורפו נשא את שמו.
27 עדי הנתבעת אישרו שלא ביררו את בעלותו של השוטר על התמונה (ר' פרו' עמ' 10 שו' 3-6;
28 עמ' 11 שו' 29-32; עמ' 12 שו' 1-8). גם בסיכומיה, לא יכלה הנתבעת לשפוך אור נוסף
29 בנושא, על אף שהציגה שיטות לגילוי המידע המתבקש אשר לבעלות על התמונה (ר' סעיף 13
30 לסיכומיה).
- 31 התחשבתי בגרסת של התובע, שלא נסתרה בסתירה אמיתית ושקלתי אותה למול העדר
32 הצגת אינדיקציה אחרת כי הבעלות בתמונה שייכת לאחר. לצורך דיון זה, ולאור נסיבות

בית משפט השלום בראשון לציון

05 ינואר 2016

ת"א 13-11-48263 רונן נ' תנו לחיות לחיות

1 העניין שלפניי, נחה דעתי כי יש לקבל את גרסת התובע ולקבוע כי הוא בעל זכויות היוצרים
2 בתמונה.

3 לא הופרה זכות היוצרים של התובע בתמונה

4 21. דחיתי את טענות התובע בדבר הפרת הנתבעת את זכות היוצרים שלו בתמונה. לאחר
5 שקבעתי כי התמונה מוגנת בזכויות יוצרים ובעליה הוא התובע, יש לבחון האם הנתבעת
6 העתיקה את התמונה ובכך הפרה את זכות היוצרים שלו, לפי הוראת סעיף 12(1) לחוק זכות
7 יוצרים, הקובעת כי: **"העתקה של יצירה היא עשיית עותק של היצירה בכל צורה**
8 **מוחשית, לרבות- (1) אחסון של היצירה באמצעי אלקטרוני או באמצעי טכנולוגי אחר"**.

9 22. קיבלתי את גרסת הנתבעת לפיה עשתה שימוש מותר והוגן בתמונה. הוראות סעיפים 18-30
10 לחוק זכות יוצרים קובעות רשימה של שימושים מותרים, המהווים שימוש הוגן. רלוונטיות
11 לענייננו הוראות סעיפים 18 - 19, בזו הלשון:

12 18. "על אף הוראות סעיף 11, עשיית הפעולות המפורטות בסעיפים 19
13 עד 30 מותרת בתנאים המפורטים באותם סעיפים ולשם השגת המטרות
14 המפורטות בהם, אף בלא קבלת רשות מבעל זכות היוצרים ובלא תשלום
15 תמורה..."

16 19. "(א) שימוש הוגן ביצירה מותר למטרות כגון אלה: לימוד עצמי,
17 מחקר, ביקורת, סקירה, דיווח עיתונאי, הבאת מובאות, או הוראה
18 ובחינה על ידי מוסד חינוך; (ב) לצורך בחינה של הוגנות השימוש
19 ביצירה לעניין סעיף זה, יישקלו, בין היתר, כל אלה: (1) מטרת השימוש
20 ואופיו; (2) אופי היצירה שבה נעשה השימוש; (3) היקף השימוש,
21 מבחינה איכותית וכמותית, ביחס ליצירה בשלמותה; (4) השפעת
22 השימוש על ערכה של היצירה ועל השוק הפוטנציאלי שלה" (ההדגשה
23 אינה במקור – א.י.).

24 23. הוראות חוק זכות יוצרים מאפשרות עשיית שימוש הוגן ביצירה, ככזה שמותר לעשות בה
25 על אף ההגנה עליה, גם ללא הסכמתו של היוצר או בעל הזכות. בעניין האיזון בין זכות
26 היוצרים לזכות המשתמשים ונחלת הכלל נקבע, כי:

27 "לצורך עידוד היצירה, מאפשרים ליוצר ליהנות, הנאה בלעדית,
28 לתקופה מסוימת מפירות יצירתו. לכאורה, הנאה בלעדית כזו מחייבת
29 איסור על כל שימוש אחר ביצירה. אולם, יד ביד עם דיני זכויות יוצרים,
30 נקבעו זכויות מסוימות למשתמשים, המאפשרות שימוש מסוים
31 ביצירות, גם ללא נטילת רשות מבעלי הזכויות. הצורך באיזון נובע מכך

בית משפט השלום בראשון לציון

05 ינואר 2016

ת"א 13-11-48263 רונן נ' תנו לחיות לחיות

- 1 שמתן זכות יוצרים ביצירה, מטיל מגבלות על חופש הביטוי, הזכויות
2 התרבותיות, חופש היצירה וחופש המידע. השימושים המותרים,
3 ובראשם השימוש ההוגן מדגישים את האינטרס הציבורי בשימוש
4 חופשי ביצירות התרבות ובהנגשתם לציבור רחב ככל האפשר" (ר' בש"א
5 ת"א) The Football Association Premier League Ltd 11646/08 נ'
6 פלוני (02.09.2009).
- 7 24. בעניינינו, שוכנעתי כי מדובר בתמונה שפורסמה לשם הבעת ביקורת על שיטה נטענת של
8 צילום התמונה, בסקירת שיטת הצילום הנוהגת בצירוף התמונה לשם המחשה ואף בדיווח
9 הדומה לדיווח עיתונאי, לשם הבאת דבר המעשה הנטען לידיעת הציבור ולמיגור התופעה
10 בהקדם האפשרי ובהיקף נרחב ככל הניתן.
- 11 25. לצורך בחינת הוגנות השימוש ביצירה, התייחסתי למטרת השימוש ולאופיו, לאופי היצירה,
12 להיקף השימוש ביצירה מבחינה איכותית וכמותית ביחס ליצירה בשלמותה ולהשפעת
13 השימוש על ערכה של היצירה ועל השוק הפוטנציאלי שלה.
- 14 26. ראשית, אשר למטרת השימוש ביצירה ואופיו. בחנתי האם השימוש נעשה למטרת רווח אם
15 לאו והתחשבתי בתרומת השימוש לקידום ערכים אחרים החשובים לחברה (ר' רע"א
16 2687/92 גבע נ' חברת וולט דיסני, פ"ד מח (1) 251, 266 (1993)).
- 17 התרשמתי כי המטרה העיקרית של פרסום התמונה, הייתה לשם הגנה על בעלי חיים,
18 באמצעות הבאת מעשה ההתעללות המשוער לידיעת הציבור הרחב, מהר ככל הניתן. בזכות
19 צירוף התמונה לפרסום, ניתן למלל נופך מציאותי ורלוונטי, המייעל את החשיפה הציבורית,
20 מסייע בגיוס דעת הציבור, מעלה את מודעותו ועשוי להביא למיגור התופעה באופן מיידי.
- 21 עדי הנתבעת עמדו על חשיבות הפרסום המהיר של הדיווח שהגיע אליהם, בצירוף התמונה
22 הממחישה את המלל, אף מבלי שיתעכבו בכדי לבצע בדיקות כלשהן עובר לפרסום. ארקין
23 העידה בפירוט מדוע הנתבעת אינה ממתינה עם פרסום התלונה באתר עד לאחר בירור
24 פרטים בעניין, כך: "התלונה יכולה להיות מטופלת עשרות שנים. יש תלונות שלפעמים לא
25 נפתרות ואנחנו בעצם חייבים להבין, העמותה מעבר לטיפול בתמונה והרצון שלנו שאותם
26 אנשים שביצעו את העבירה ייענשו, אנחנו עוסקים בעבודה חינוכית וציבורית שרוצה
27 לחשוף את הציבור שלנו שעוקב אחרינו, אם זה באתר שלנו, או בדף הפייסבוק שלנו,
28 לדברים שקורים לדעת שהם עבירות על החוק וגם שהציבור ימשיך וידווח לנו על אותם
29 מקרים אם פוגש בהם או רואה אותם..." (ר' פרו' עמ' 8 שו' 25-32; עמ' 9 שו' 1-4). מוסיפה
30 העדה בהמשך, כי לעיתים די בהעלאת המודעות באופן מיידי כדי לצמצם באופן דרסטי את
31 תופעת ההתעללות הספציפית (ר' סעיפים 24-25 לתצהיר ארקין; פרו' עמ' 10 שו' 21-26).

בית משפט השלום בראשון לציון

05 ינואר 2016

ת"א 13-11-48263-11 רונן נ' תנו לחיות לחיות

1 גם אלטמן הצהירה כי הפרסום נעשה בהתאם לחובתה המוסרית והחוקית של הנתבעת
2 להגן על בעלי החיים. לשיטתה, צריך "היה לפעול באופן מייד, לצורך מניעה מיידית של
3 הישנות התופעה. הרתעה מיידית של המפגע, הבאת תשומת הלב אל מקרים מסוג זה,
4 גיוס עזרת הציבור בסיכול תופעות אלה". לא נסתר כי לנוכח פעילותה של הנתבעת, כפי
5 שהובהרה, הציבור מתגייס מידית לשמור על בעלי חיים לאור מקרים המפורסמים על ידה
6 ומי שלא מודע לתופעה ולאי חוקיותה, יתקשה להימנע ממנה או לסייע בבלימתה (ר'
7 סעיפים 15 ו-16 לתצהיר אלטמן).

8 נורדימון הוסיפה לדברים אלו והצהירה כי: "לא היה לי ספק שיש לפרסם כזה דבר ללא
9 דיחוי, על מנת לפעול להפסקה מיידית של התנהגות נוראה זו, ע"י אותו שוטר שביצע את
10 ההתעללות ע"פ התלונה וכן ע"י צלמים נוספים שייכתן שעושים שימוש ב"טכניקה"
11 בזויה זו" (ר' סעיף 4 לתצהירה).

12 לנוכח האמור, דחיתי את טענת התובע בסיכומיו, לפיה היה על הנתבעת להסתפק בדיווח
13 התלונה למחלקת חקירות שוטרים, מבלי לבצע את הפרסום. שוכנעתי כי הפרסום נועד
14 להביא להפסקה מיידית של התופעה הקשה ממנה חששה הנתבעת, אף שהסתבר שאין ממש
15 בחשש זה בהקשר לתובע. התרשמתי כי יש להתייחס לפרסום כאל פרסום חירום, דחוף
16 וחיוני ולכן, גם אם הסתבר שלא היה בו ממש, היה נכון ורצוי לפרסמו בהעדפת ההגנה על
17 בעלי החיים.

18 כבר נקבע, כי אינטרס ההגנה על בעלי החיים:

19 "מהווה חלק מתרבותנו ומתחושה פנימית ערכית ותועלתית כאחד בדבר
20 החובה והצורך להגן על כל אשר נברא עלי אדמות ורוח חיים באפיו" (ר'
21 בג"ץ 6446/96 העמותה למען החתול נ' עיריית ערד (03.02.1998)).

22 וכן:

23 "תחושת החמלה שאנו חשים כלפי בעל-חיים שמתעללים בו נובעת
24 ממקום עמוק בלבנו, מרגש המוסר שבנו, רגש הנחרד נוכח פגיעה בחלש
25 ובחסר-ההגנה... האדם מצווה אפוא להגן על החיה כחלק מן הציווי
26 המוסרי להגן על החלש" (ר' רע"א 1684/96 עמותת "תנו לחיות לחיות"
27 נ' מפעלי נופש חמת גדר בע"מ (22.06.1997); בג"ץ 9232/01 "נח"
28 ההתאחדות הישראלית של הארגונים להגנת בעלי חיים נ' היועץ
29 המשפטי לממשלה (11.8.2003)).

30 בנסיבות פעילות הנתבעת כמגנה על בעלי חיים, לא ראיתי לנכון להדגיש נורמה בעבורה
31 לפיה יש להמתין עם פרסומים הקשורים בחשד להתעללות בבעלי חיים. כך, לא ראוי

בית משפט השלום בראשון לציון

05 ינואר 2016

ת"א 13-11-48263 רונן נ' תנו לחיות לחיות

- 1 המתנה לשם עריכת בירור מעמיק הקשור בעובדות התלונה ובזכויות משפטיות או לשם
2 השלמת חקירת מחלקת חקירות שוטרים כבעניין שמלפניי, כשאינן לכחד כי בזמן ההמתנה
3 ההתעללות הנחשדת בבעלי החיים תימשך.
- 4 בהתאם לכך, לא ראיתי את הנתבעת כמי שמנסה "לשפוט אשמים בעין ציבורית" כטענת
5 התובע בסיכומיו. ראיתי דווקא כמי שהציגה את הפרסום בתום לב, תוך שנוסחו נשקל
6 במחשבה זהירה. היא תיארה את המעשה הנטען שהובא לידיעתה, ללא חשיפת שם ופרטים,
7 פירטה את הפעולות בהן נקטה ואף הציגה לציבור את תגובת החשוד כפי שהציגה פלוני, על
8 מנת לאפשר לקורא הסביר להסיק את מסקנותיו האישיות בנושא.
- 9 מן הראיות עולה כי הנתבעת עשתה שימוש בתמונה כדי להביא לתוצאה מיידית של הפסקת
10 אותה פעולה פוגענית נטענת באמצעות גיוס דעת הציבור. מדובר בדיווח חירום, שיש
11 לפרסמו ללא דיחוי כדי להשיג את מטרתו העיקרית וכל עיכוב בפרסומו, כאמור, עלול
12 לגרום לפגיעה נוספת בבעלי חיים בעקבות העדר מודעות ציבורית מיידית. בהקשר זה,
13 אציין כי בנסיבות העניין, התרשמתי כי פעילותה של הנתבעת מתאפיינת בשני ערוצים.
14 מחד-גיסא, היא פועלת לטובת בעלי החיים בערוצים החוקיים על פי כל דין ומאידך-גיסא,
15 משמשת כ"צינור" הסברתי, כאשר היא מרכזת דיווחים המגיעים אליה מהציבור הרחב
16 ופועלת לפרסמם על מנת להביא את מקרה ההתעללות לידיעת הציבור במטרה להפסיקו
17 באופן מידי.
- 18 אין בנמצא ולו ראשית ראיה, המעידה כי פרסום התמונה נעשה לשם שימוש מסחרי כלשהו,
19 בין במישרין ובין בעקיפין, או שלמצער הניב לנתבעת רווח כספי כלשהו, גם אם עתידי,
20 בדמות תרומות. בהעדר ראיה קונקרטית בעניין, שוכנעתי, כטענת הנתבעת, כי פרסום
21 התמונה לא הועיל לה ברמה המסחרית, באופן שגרע כלשהו מזכויות התובע.
- 22 שנית, אשר לאופי היצירה שבה נעשה השימוש בגדר הפרסום. מקובלת עלי הטענה כי לשם
23 ביצוע הצילום, השקיע התובע מאמצים ויצירתיות. המדובר בתמונה שאין מחלוקת כי
24 פורסמה במדיה דיגיטאלית באופן נרחב והייתה יכולה להגיע לכל אדם ולכל בית, לשימוש
25 פרטי. בנסיבות העניין הייחודיות שמלפניי ובהינתן הקביעה אשר למטרת השימוש ואופיו,
26 קבעתי כי יש להכיר בפרסום כשימוש הוגן שנעשה בתמונה, חרף אופייה היצירתי.
- 27 שלישית, אשר להיקף השימוש בתמונה, מבחינה איכותית וכמותית, ביחס ליצירה
28 בשלמותה. הנתבעת מאשרת כי התמונה פורסמה כפי שהיא, בשלמותה, מבלי שנעשה בה
29 שינוי. הפרסום נעשה באתר של הנתבעת ולא באתרים המופנים לקהל פוטנציאלי הרוכש
30 צילומי עופות דורסים כתחביב או לשימוש אחר. הפרסום נעשה כפרסום בודד ובמסגרת
31 דיווח ספציפי לקהל המבקרים באתר. הפרסום הוסר סופו של יום מהאתר והשימוש שנעשה
32 בתמונה אינו בהיקף רחב. כיום, אף לא ניתן לאתרו במרשתת כלל. לא הוגשו ראיות לעניין

בית משפט השלום בראשון לציון

05 ינואר 2016

ת"א 13-11-48263 רונן נ' תנו לחיות לחיות

- 1 איכות הפרסום, אך לנוכח הפלטפורמה בה הוצגה התמונה, שלא נועדה להציג צילומים
2 מקצועיים באיכות גבוהה, לא ניתן להגדיר כך את איכות הפרסום.
- 3 רביעית, אשר להשפעת השימוש על ערכה של היצירה ועל השוק הפוטנציאלי שלה. לא הוצגו
4 ראיות מהימנות המלמדות כי ערכה של היצירה ירד בהכרח. השימוש משפיע על ערך
5 היצירה והשוק הפוטנציאלי שלה, כאשר הפרסום מופנה לאותו שוק עמו מתכתבת היצירה
6 המקורית. כאן, הפרסום נעשה בקרב שומרי זכויות בעלי חיים, באתר הרשמי של הנתבעת,
7 שלא כל אדם מתעניין בנעשה בו ולא בקרב חובבי אומנות וצילום בעלי חיים. לפיכך,
8 שוכנעתי כי הפרסום לא גרע מערכה של היצירה בקרב הקהל אליו פונה התובע. לעניין זה,
9 דחיתי את טענת התובע ביחס להשפעת השיתופים הרבים שנעשו לפרסום על הוגנות
10 השימוש ביצירתו. אימצתי לעניין זה את הדברים כפי שנקבעו בבש"א (ת"א) 11646/08 The
11 Football Association Premier League Ltd נ' פלוני (02.09.2009), לאמור:
- 12 **"אם השימוש הוא שימוש הוגן, אין להטיל סייג נוסף, של השפעה**
13 **מצטברת. נניח לדוגמא שימוש הנכלל במפורש במסגרת השימושים**
14 **המותרים – ברור כי שימוש מותר לא יהפוך לאסור בשל כמות**
15 **המשתמשים. כן הדין לגבי שימוש הוגן".**
- 16 לאור מכלול נסיבות העניין, התרשמתי כי הנתבעת פעלה בתום לב בעת שפרסמה את
17 התמונה לצד המלל, עומדת לה הגנת השימוש ההוגן והיא לא הייתה חבה בקבלת הרשאה
18 מפורשת של התובע כבעל זכות היוצרים בתמונה עובר לפרסום (ר' פרוי עמ' 9 שו' 22-20).
- 19 עוד מפנה הנתבעת בסיכומיה להוראת סעיף 22 לחוק זכות יוצרים וטוענת כי השימוש
20 בתמונה נעשה כשימוש אגבי. הוראת סעיף 22 לחוק זכות יוצרים קובעת, כי: **"שימוש אגבי**
21 **ביצירה בדרך של הכללתה ביצירת צילום, ביצירה קולנועית או בתקליט, וכן שימוש**
22 **ביצירה שבה הוכללה היצירה כאמור, מותר; לעניין זה, הכללה במתכוון של יצירה**
23 **מוסיקלית, לרבות המילים הנלוות אליה, או של תקליט שבו היא טבועה, ביצירה אחרת,**
24 **לא תיחשב לשימוש אגבי".**
- 25 לא ניתנה התייחסותו של התובע לטענה זו, אך סברתי כי אין היא רלוונטית בנסיבות העניין
26 ודחיתיה. השימוש בתמונה לא נעשה באופן אגבי. היא פורסמה כפי שהיא לצד המלל
27 המתאר מעשה מסוים ממקום בו ביקשה הנתבעת להמחישו ולא נכללה כחלק מיצירה
28 אחרת, כבדרך אגב (ר' פרוי עמ' 15 שו' 19-17).
- 29 לא הופרה הזכות המוסרית של התובע בתמונה

בית משפט השלום בראשון לציון

05 ינואר 2016

ת"א 48263-11-13 רונן נ' תנו לחיות לחיות

- 1 דחיתי את טענות התובע בדבר הפרת הנתבעת את זכותו המוסרית בתמונה. ההוראות .32
2 בעניין הזכות המוסרית של בעל יצירה מוגנת, מצויות בסעיפים 45 ו-46 לחוק זכות יוצרים,
3 לפיהן:
- 4 45. "א). ליוצר של יצירה אמנותית, יצירה דרמטית, יצירה מוסיקלית
5 או יצירה ספרותית, למעט תוכנת מחשב, שיש בה זכות יוצרים, תהיה
6 ביחס ליצירתו זכות מוסרית, למשך תקופת זכות היוצרים באותה
7 יצירה; (ב) הזכות המוסרית היא אישית ואינה ניתנת להעברה, והיא
8 תעמוד ליוצר אף אם אין לו ביצירה זכות יוצרים או אם העביר את זכות
9 היוצרים ביצירה, כולה או חלקה, לאחר;
- 10 46. זכות מוסרית ביחס ליצירה היא זכות היוצר: (1) כי שמו ייקרא על
11 יצירתו בהיקף ובמידה הראויים בנסיבות העניין; (2) כי לא יוטל פגם
12 ביצירתו ולא ייעשה בה סילוף או שינוי צורה אחר, וכן כי לא תיעשה
13 פעולה פוגענית ביחס לאותה יצירה, והכל אם יש באילו מהם כדי לפגוע
14 בכבודו או בשמו של היוצר".
- 15 הזכות המוסרית זכתה להכרה כזכות יסוד והיא מעוגנת בהוראת סעיף 27(ב) להכרזה .33
16 האוניברסלית בדבר זכויות האדם לפיה: "כל אדם זכאי להגנת האינטרסים המוסריים
17 והחומריים הכרוכים בכל יצירה מדעית, ספרותית או אמנותית, פרי רוחו" (ר' רע"א
18 2687/92 הנ"ל עמ' 251, 266). ההלכה הפסוקה הכירה בביטוי אומנותי כחלק מכבוד האדם
19 וזכותו להגשמה עצמית, הכרה בכבוד היוצר והיצירה (ר' ע"א 4463/94 גולן נ' שירות בתי
20 הסוהר, פד"י (4) עמ' 136; בג"צ 4804/94 חברת סטיישן פילם בע"מ נ' המועצה לביקורת
21 סרטים ואח', פד"י (5) עמ' 661; רע"א 6141/02 אקו"ם נ' תחנת השידור גלי צהל,
22 (3.1.2003)).
- 23 אין חולק כי התמונה פורסמה באתר מבלי שניתן לתובע קרדיט כלשהו בגינה. עם זאת, .34
24 סבורני שבנסיבות העניין הייחודיות של הפרסום כולו, לא ברור מה העניין הממשי של
25 התובע במתן קרדיט על תמונה המציגה עוף דורס האוחז ביונה על הקרקע, כאשר המלל
26 המצורף לה עניינו בהתעללות בבעלי חיים.
- 27 גם לנוכח אופיו של קהל הנחשפים לפרסום, התובע לא הוכיח כי אותם פעילים או .35
28 מתעניינים בדבר זכויות בעלי חיים, הם הקהל אליו הוא מפנה את יצירותיו בבואו להציען
29 לשימוש מסחרי. יתרה מכך, לא הוכח שהתמונה מוצעת או הייתה מוצעת בעבר למכירה או
30 שיש לה ערך שוק כלשהו.

בית משפט השלום בראשון לציון

05 ינואר 2016

ת"א 13-11-48263 רונן נ' תנו לחיות לחיות

36. עוד חדל התובע מלהוכיח כי הנתבעת נוהגת לתת קרדיט לתמונות אותן היא מפרסמת
באתר, או כי יש בפרסום יוצא דופן כלשהו. מכל מקום, שוכנעתי, כטענת הנתבעת, כי כלל
לא ידעה שהתמונה שייכת לתובע.

לשון הרע

37. הוראות חוק איסור לשון הרע יוצרות מתח בין שתי זכויות אדם מרכזיות ויסודיות - הזכות
לשם טוב והזכות לחופש הביטוי. שתי זכויות יסוד אלו, נגזרות מהערך החוקתי של כבוד
האדם והן עשויות להשלים ולעיתים לנגוד זו את זו באופן בו: **"חופש הביטוי של האחד
פוגע בשם הטוב של האחר"** (ר' רע"א 4740/00 אמר נ' יוסף פ"ד נה(5) 510). כל אחת
מזכויות אלו, יחד לחוד, זכו להתייחסות נרחבת בהלכה הפסוקה (ר' ע"א 751/10 פלוני נ'
ד"ר אילנה דיין-אורבך (8.2.2012); בג"ץ 75/53 חברת "קול העם" בע"מ נ' שר-הפניס,
פ"ד ז 871; ע"א 214/89 אבנרי נ' שפירא, פ"ד מג(3) 840; בג"ץ 6126/94 סנש נ' רשות
השידור, בעמ' 832).

38. האיזון בין שתי זכויות אלו בא לידי ביטוי, בין היתר, ברשימת הגנות וברשימת פרסומים
מותרים כמבואר בפרק ג' לחוק. כל הגנה היא תוצר של נקודת איזון נפרדת ולכן תיבחן
בהתאם לאינטרסים המונחים בבסיסה.

39. ארבעה שלבים הותוו בהלכה הפסוקה לשם בחינת מחלוקת שקשורה בהוצאת לשון הרע.
בשלב הראשון, יש לבחון האם פרסום לשון הרע עלול לפגוע בשמו הטוב של התובע בעיני
הבריות, לבזותו ולפגוע בשמו לפי הוראות סעיף 1 לחוק איסור לשון הרע; בשלב השני, שאין
חולק כי מתקיים בעניין שמלפניי, יש לבחון האם מדובר בביטוי שפורסם, לפי הוראת סעיף
2 לחוק איסור לשון הרע; בשלב השלישי, יש לבחון האם עומדות למפרסם איזו מההגנות
הקבועות בסעיפים 13-15 לחוק איסור לשון הרע. בשלב הרביעי וככל שנקבעה חבות, יש
לבחון את סוגיית הפיצויים (ר' ע"א 4534/02 רשת שוקן בע"מ נ' הרציקוביץ', פ"ד נח (3)
558 (2004)).

תוכן הפרסום אינו מהווה לשון הרע כלפי התובע

40. הוראות סעיף 1 לחוק איסור לשון הרע קובעות כי לשון הרע הוא דבר שפרסומו עלול:

"(1) להשפיל אדם בעיני הבריות או לעשותו מטרה לשנאה, לבוז או
ללעג מצדם; (2) לבזות אדם בשל מעשים, התנהגות או תכונות
המיוחסים לו; (3) לפגוע באדם במשרתו, אם משרה ציבורית ואם
משרה אחרת, בעסקו, במשלח ידו או במקצועו; (4) לבזות אדם בשל
גזעו, מוצאו, דתו, מקום מגוריו, גילו, מינו, נטייתו המינית או
מוגבלותו".

בית משפט השלום בראשון לציון

05 ינואר 2016

ת"א 13-11-48263 רונן נ' תנו לחיות לחיות

- 1 הוראות סעיף זה אינן דורשות גרימת פגיעה בפועל בשמו הטוב של אדם כתוצאה מפרסום.
2 די בכך שפרסום עלול לגרום לפגיעה שכזו, כאשר הבחינה נעשית דרך עיניו של "האדם
3 הסביר" בגדר מבחן אובייקטיבי. על בית המשפט לבחון מהי המשמעות שקורא סביר היה
4 מייחס למילים מתוך עיון בפרסום עצמו (ר' ע"א 740/86 תומרקין נ' העצני, פ"ד מג(2) 333,
5 337 (1989); א' שנהר דיני לשון הרע (1997) עמ' 109; עמ' 123-122). לא הכוונה שמאחורי
6 הפרסום היא שתצביע על קיומה של לשון הרע, אלא המסר עמו נותר הקורא.
- 7 הפרסום נבחן בכללותו, לא רק על סמך המילים המדויקות שבהן השתמש המפרסם, אלא
8 גם אל מול הנסיבות החיצוניות הסובבות אותו. כבר נקבע לעניין זה, כי:
9 **"המובן הטבעי והרגיל של המילים יימצא לעתים במובן המילולי**
10 **כפשוטו ולעתים במסקנות מבין השורות. אל המובן הטבעי והרגיל של**
11 **מילים אין להגיע תוך בידודן וניתוקן מהקשרן אלא נהפוך הוא, יש**
12 **לראותן על רקען הכללי בו הובאו ובהקשר הדברים בו פורסמו"** (ר' ע"א
13 723/74 הוצאת עתון "הארץ" בע"מ נ' חברת החשמל לישראל בע"מ, פ"ד
14 לא(2) 281, 300 (1977)).
- 15 בפתח הדיון בנושא זה, אציין כי דחיתי את טענת הנתבעת בסיכומיה בדבר הרחבת חזית.
16 אמנם, בכתב התביעה התובע חוזר וטוען כי "פורסם שמו" בגדר הפרסום ובהמשך הדיון
17 טען כי שמו לא פורסם ולא ניתן לו קרדיט. ככל ששונתה או הורחבה גרסתו של התובע,
18 הנתבעת לא התנגדה לכך עד לשלב סיכומיה, אף ששינוי החזית, ככל שנעשה, הנו כבר משלב
19 הגשת תצהיר התובע. הנתבעת לא התייחסה לכך במסגרת תצהירה, לא בדיונים מאוחרים
20 שהתקיימו ולא במסגרת שמיעת הראיות. בנוסף, הנתבעת הגדילה והתאימה את הגנתה
21 לגרסתו המתוקנת של התובע. מכל אלו, יש לראותה כמי שנתנה הסכמתה מכללא לשינוי
22 החזית ככל שנעשה.
- 23 לגופו של עניין וכידוע, הנפגע על פי הוראות חוק איסור לשון הרע הוא מי שלשון הרע
24 מכוונת נגדו. מעמד הטוען ללשון הרע, יבחן לפי אמת מידה אובייקטיבית, כך שעל הנפגע,
25 התובע, להצביע על כך שדברי העלבון מתייחסים אליו (ר' ספרו הנ"ל של שנהר עמ' 123;
26 ת"א 636/71 שרף נ' שירותי יעוץ כלכלי בע"מ ואח', פ"מ תשל"ז (ב) 271, 285)).
- 27 בחנתי את משמעות המלל בשילובו והקשרו לתמונה, לפי המובן הרגיל והטבעי שקורא סביר
28 היה מייחס לו, בהתאם למכלול הנסיבות החיצוניות. שוכנעתי כי אין בכוחו של הפרסום
29 כולו להשפיל את התובע עצמו כלשהו בעיני הבריות או לעשותו למטרה לשנאה, לבוז, ללעג,
30 לבזותו, או לפגוע בעסקו או במשלח ידו.

בית משפט השלום בראשון לציון

05 ינואר 2016

ת"א 13-11-48263 רונן נ' תנו לחיות לחיות

- 1 לשון הרע כלפי התובע אף אינה משתמעת מן הפרסום כהוראת סעיף 3 לחוק איסור לשון
2 הרע, הקובעת, כי: "אין נפקא מינה אם לשון הרע הובעה במישרין ובשלמות, או אם היא
3 והתייחסותה לאדם הטוען שנפגע בה משתמעות מן הפרסום או מנסיבות חיצוניות, או
4 מקצתן מזה ומקצתן מזה" (ר' אף ע"א 1104/00 אפל נ' חסון ואח' פ"ד נו(2), 607)).
5
- 6 אין ספק כי במלל מושא הפרסום מתואר מעשה קשה, חמור, מדאיג ומטריד. אין ספק אף
7 כי התמונה המצורפת ממחישה את נסיבות המעשה הנחשד ומחזקת בעיני הקורא הסביר
8 את התופעה הנטענת ואת אמינותה הנחזית. גם התגובות אליהן הפנה התובע הן חמורות,
9 בהתייחסותן לחשוד השוטר.
10
- 11 בחנתי את נוסח הפרסום, נסיבות פרסומו, מיהות הצדדים והמסר עמו נותר הקורא הסביר
12 של האתר. המלל בו נעשה שימוש אינו מציין את שמו של התובע, אינו מקשר את האמור
13 לתובע בדרך כלשהי ואף מזכיר מעורבות "שוטר", באופן המנתק קשרי התייחסות לתובע.
14 בנוסף, התרשמתי כי התמונה אינה מזוהה עם התובע ככזה ראה וקדש וכי הקורא הרגיל
15 המבקר באתר, לא יכול לשייך את מעשה ההתעללות הנטען לתובע.
- 16 דחיתי גם את טענת התובע לנזק תדמיתי שנגרם לו, לנוכח סברתו כי התגובות שניתנו
17 מופנות כלפיו. במלל שבפרסום, הנתבעת מדגישה כי הגיע לידה "דיווח על שוטר" המבצע
18 את המעשה הנטען. הנתבעת אינה מפרסמת את שמו של החשוד השוטר ומסתפקת בנוסח
19 מוסתר במילים אלו: "שמו של החשוד הוא... את תמונותיו הוא מפרסם בכמה אתרים
20 בישראל", כדי להימנע מחשיפת שמו (ר' פרו' עמ' 9 שו' 19-13). לא ברור כיצד נוסח זה,
21 המאופיין לדידי בזהירות מספקת כהבהרת אלטנמן לפרוטוקול הדיון, יכול להעיד על כוונה
22 כלשהי של הנתבעת לפגוע בתובע, בזדון, כפי שנטען על ידו (ר' פרו' עמ' 14 שו' 13-10).
23 כנוסח המלל, לאחר שמתארת הנתבעת את המעשה החמור, היא נותנת את עמדתה בעניין,
24 מתארת את פעולתה המידית כפי שבוצעה ואף אינה חוסכת מהקורא את עמדת החשוד
25 לדברים, הדומה לגרסת התובע.
- 26 הנה כי כן, בחינת מלל הפרסום מעלה כי הוא אינו רלוונטי לתובע. התובע אינו שוטר (ר'
27 פרו' עמ' 6 שו' 18-17), שמו אינו מופיע בפרסום ואין לקורא הסביר אפשרות להסיק מתוכנו
28 כי התובע מעורב במעשה הנטען באופן כזה או אחר. אף לעניין התגובות, לא הוכח שמוזכר
29 שמו של התובע באופן שיכול לקשר את המעשה שבפרסום אליו.
- 30 מסקנתי ביחס למלל דומה גם ביחס לתמונה שנלוותה לו. בהעדר ראיה בתימוכין מטעם
31 התובע, דחיתי את טענתו בסיכומיו, כי הנתבעת פרסמה את התמונה על אף שידעה כי היא
32 אינה שייכת לשוטר וכך לא "דייקה בעובדות", בזדון. התובע אישר בתצהירו ובסיכומיו כי
33 הנתבעת לא התכוונה אליו, אלא לאותו שוטר (ר' סעיפים 23 ו-28 לתצהירו), כך שלא

בית משפט השלום בראשון לציון

05 ינואר 2016

ת"א 13-11-48263 רונן נ' תנו לחיות לחיות

- 1 ברורה טענתו כי הנתבעת ביקשה לפגוע בו דווקא, בזדון, כשלא ידעה שמדובר בו. שוכנעתי
2 מעדויות ההגנה, כי מי מטעם הנתבעת לא ידע שהתמונה שייכת לתובע וכי כל הנוגעים בדבר
3 הניחו בתום לב שמדובר בתמונה נוספת שצולמה על ידי השוטר, נוכח היותה אחת מבין
4 התמונות שהועברו לנתבעת, כשעל חלקן מוטבע שמו של השוטר (ר' פרו' עמ' 9 שו' 28).
- 5 נורדימון, העידה בעניין זה, כך: **"אני מפרסמת הרבה מאוד דברים שהטקסט לא תואם**
6 **אחד לאחד את מה שכתוב כי רוב הדברים שאני מפרסמת הם כ"כ מזעזעים שהעין לא**
7 **יכולה לקלוט בכלל אז לפעמים עדיף לשים את הטקסט ואת התמונה בהמחשה כללית"** (ר'
8 פרו' עמ' 15 שו' 17-19).
- 9 נוכח שהפרסום אינו מציין את שמו של התובע, התקשיתי לקבל את טענתו כי הוא צלם
10 מוכר כדי כך עד שכל אדם יכול לשייך את התמונה אליו, גם מבלי שפורסמה עם שמו.
- 11 התובע צירף אישור על זכייתו בתחרות שאורגנה במוזיאון ישראל (ר' נספח 1 לתצהירו)
12 וטען שיצירותיו מופיעות בספרים ותערוכות רבות ובכל סוגי המדיה, כי הן משמשות את
13 "קהילת המעצבים" וכי יש לו מוניטין רב שנים כצלם. מלבד זכייתו בתחרות, התובע לא
14 צירף ראיה נוספת, לא הפנה לאתר האינטרנט אותו הוא מנהל לכאורה ולא לספר שנכתב
15 בעניין (ר' פרו' עמ' 6 שו' 19-27). מעדותו של התובע עולה כי הוא עוסק בצילום כתחביב,
16 שלא כדרך קבע ולא מתפרנס מכך וכדבריו: **"אני הנדסאי תעשייה וניהול מבחינה**
17 **מקצועית, מבחינה תעסוקה אני לא עובד בכלום"**. כן העיד כי הוא מקבל קצבה מאת
18 המל"ל עקב נכותו (ר' פרו' עמ' 5 שו' 24-27).
- 19 התרשמתי שאף אם התובע מוכשר בתחום הצילום, התמונה אינה מאפיינת אותו משמע
20 הייתה כתעודת זהות או טביעת אצבע בלתי מסויגת המשויכת אליו. לא מדובר ביצירה כה
21 מפורסמת שהנה נחלת ידיעת הכלל, שאין צורך בפרסום שם יוצרה, הידוע מאליו.
- 22 התובע מוסיף כי חברו הפנה אותו לאתר הנתבעת לאחר שזיהה תמונתו בפרסום, לצד מלל
23 המתייחס להתעללות בחיות. התובע בחר שלא להעיד את אותו חבר כדי לחזק גרסתו
24 בעניין, משמע התמונה ניתנת לקישור אליו גם ללא אזכור שמו. התקשיתי לקבוע על סמך
25 טענה זו בלבד, הנשמעת בגדר עדות יחידה במשפט אזרחי, כי יתכן ואנשים רבים קישרו את
26 התמונה אל התובע וכפועל יוצא, קישרו אליו את המעשה מושא הפרסום. הימנעות מהבאת
27 עד רלוונטי פועלת לחובת התובע ומכל אלו, דחיתי את טענתו בדבר קישור התמונה אליו,
28 אף בהעדר שיוך שמי.
- 29 בניגוד לעמדת התובע, התרשמתי כי הוא אינו היחיד העוסק באופן מקצועי או חובבני
30 בצילום עופות דורסים. מחיפוש אקראי במרשתת, כפי הפניית התובע בתצהירו, עולה כי
31 ישנם צלמים רבים נוספים בארץ ובעולם, אשר מצלמים עופות דורסים ותמונותיהם

בית משפט השלום בראשון לציון

05 ינואר 2016

ת"א 13-11-48263 רונן נ' תנו לחיות לחיות

- 1 מפורסמות לכל אדם. לא מן הנמנע, שקורא סביר ישייך את התמונה דווקא לאדם אחר
2 שאינו התובע ומקל וחומר כך כאשר ישנו פרט זיהוי מפורש בדמות שוטר, המנתק כל קשר
3 בין התובע לבין הפרסום.
- 4 התחשבותי גם באופי הצילום מושא הדיון. התובע מרחיב בתצהירו אודות האתגר שבצילום .52
5 עופות דורסים, כיצד יש לאתר פגרים בצדי הכביש, לאסוף אותם ולהביאם לשטח פתוח,
6 להמתין עד שיזהה אותם עוף דורס ואז לאתר את זווית הצילום המתאימה מבלי לעורר את
7 חשדה של החיה.
- 8 אופי צילום זה, הדורש מהתובע להתנהל עם פגרים ולמעשה לביים את זירת הצילום, עלול
9 מטבעו לעורר שאלות ותהיות בקרב הציבור הרחב, כפי שהתממש הדבר בעצם התלונה
10 שקדמה לפרסום. המעשה המתואר בפרסום מעלה סוגיה רלוונטית לעניין אופי הצילום של
11 עופות דורסים ועל התובע היה לצפות כי העניין יובא לתודעת הציבור, גם אם בדרך של
12 תלונה אנונימית לנתבעת וגם אם סופו של יום נמצא שהדברים המיוחסים לו אינם נכונים.
- 13 לנוכח הבחינה האובייקטיבית הנדרשת ביחס לפרסום המכפיש הנטען, דחיתי את טענת .53
14 התובע לפיה היה בפרסום כדי להוות לשון הרע כלפיו. גם מבלי להכריע בהיקף המוניטין
15 שיש לו בתחום צילום עופות דורסים, דחיתי את הטענה כי מוניטין כזה או אחר נפגע
16 כלשהו. התובע לא הצביע על אינדיקציות ממשיות לפיהן ניתן לקבוע כי נגרם לו נזק
17 תדמיתי ואין די בטענתו בסיכומיו כי הוא "נבוך ומתבייש להראות פניו בקרב קהילת
18 הצילום", טענה שאינה מתיישבת עם ראייה אובייקטיבית של מכלול נסיבות ההתרחשות.
19 בוודאי כך, שעה שביכולתו לפנות לאותה קהילה ולהסביר בפשטות כיצד הוא מביים את
20 זירת הצילום.
- 21 מכל אלו, קבעתי כי אין הפרסום יכול לדור בכפיפה אחת עם הוראות סעיף 1 לחוק לשון
22 הרע בהקשר לתובע הספציפי שלפניי.
- 23 נוכח מסקנתי זו, מתייתר הצורך לדון ביתרת ההקשרים של חוק איסור לשון הרע ונטל .54
24 ההוכחה אינו עובר לפתחה של הנתבעת להוכיח את ההגנות המנויות בו. עם זאת, בבחינת
25 למעלה מן הצורך, אתייחס גם להגנות כהפניית הנתבעת.
- 26 הגנת "פרסומים מותרים" - הוראת סעיף 13 לחוק איסור לשון הרע
- 27 הנתבעת טוענת כי הפרסום הוא "פרסום מותר" לפי הוראת סעיף 13(9) לחוק איסור לשון .55
28 הרע, לפיה יש לראותה כמי שפעלה במסגרת: "**פרסום שהמפרסם חייב לעשות על פי דין או**
29 **על פי הוראה של רשות המוסמכת לכך כדין או שהוא רשאי לעשות על פי היתר של רשות**
30 **כאמור**". לשיטתה, היא הוסמכה על ידי השר להגנת הסביבה לנקוט בכל אמצעי בהתאם
31 לחוק צער בעלי חיים כנגד מי שפועל בניגוד להוראותיו ומתעלל בבעלי החיים (ר' נספחים א'

בית משפט השלום בראשון לציון

05 ינואר 2016

ת"א 13-11-48263 רונן נ' תנו לחיות לחיות

- 1 ו-ב' לתצהיר ארקין). מכוח הסמכה זו בוצע הפרסום, לשם מיגור התופעה בהקדם אפשרי.
- 2 הנתבעת לא הפנתה להוראת חוק המחייבת אותה לפרסם דבר על פי דין או על פי הרשאה
3 שניתנה לה על ידי רשות. הוראות חוק צער בעלי חיים מסמיכות את הנתבעת להגיש קובלנות
4 פליליות (ר' סעיף 15 לחוק צער בעלי חיים), או לבקש מתן צו כאשר ישנו: **"יסוד סביר להניח**
5 **כי מתבצעת עבירה לפי חוק זה, או כי עומדת להתבצע עבירה כאמור, בין במעשה ובין**
6 **במחדל"** (ר' סעיף 17א לחוק צער בעלי חיים). קיימת אף הוראה בדבר הסברה לציבור,
7 בסעיף 14(ב) לחוק צער בעלי חיים בעניין הקרן למען בעלי החיים, לפיה: **"מטרת הקרן לרכז**
8 **אמצעים כספיים שישמשו לחינוך, להסברה, להדרכה, לסיוע לארגונים למען בעלי חיים**
9 **ולקידום מטרותיו של חוק זה"**.
- 10 בהעדר הוראה מפורשת המסמיכה את הנתבעת לפרסם דבר במדיות החברתיות, דחיתי את
11 טענתה לתחולת הגנה זו, אף בהעדר התייחסות התובע לנושא.
- 12 עוד מפנה הנתבעת כי הפרסום מותר לפי הוראת סעיף 13(5) לחוק איסור לשון הרע, לפיה:
13 **"פרסום ע"י שופט, חבר של בית דין דתי, בורר, או אדם אחר בעל סמכות שיפוטית או מעין**
14 **שיפוטית על פי דין, שנעשה תוך כדי דיון בפניהם או בהחלטתם, או פרסום על ידי בעל דין,**
15 **בא כוחו של בעל דין או עד, שנעשה תוך כדי דיון כאמור"**. לנוכח העובדה כי הפרסום נעשה
16 עובר להגשת התביעה דנן, לא מצאתי את הקשר המתבקש בין נסיבות העניין לבין הוראה זו
17 ועל כן דחיתי את הפניית הנתבעת גם בהקשר זה.
- 18
- 19
- 20 הגנת "אמת דיברתי" - הוראת סעיף 14 לחוק איסור לשון הרע
- 21 הנתבעת טוענת לאמת במלל מושא הפרסום. הוראת סעיף 14 לחוק איסור לשון הרע קובעת
22 כי: **"במשפט פלילי או אזרחי בשל לשון הרע תהא זאת הגנה טובה שהדבר שפורסם היה**
23 **אמת והיה בפרסום ענין ציבורי; הגנה זו לא תישלל בשל כך בלבד שלא הוכחה אמיתותו**
24 **של פרט לוואי שאין בו פגיעה של ממש"**.
- 25 יוצא כי הגנת אמת בפרסום דורשת הוכחת שני יסודות מצטברים - שדבר הפרסום היה
26 אמת ושהיה בפרסום עניין ציבורי (ר' שנהר, עמ' 215). האמת בפרסום תבחן לפי מבחן
27 ה"אמת לשעתה", ביחס לתמונה העובדתית שהשתקפה בשעת הפרסום. כך נקבע, כי: **"על**
28 **מנת שיזכה לחסות תחת כנפיה של הגנת האמת, על המפרסם להראות אפוא כי הפרסום**
29 **היה אמת כפי שהייתה ידועה בעת הפרסום. אין הוא נדרש להציג אמת שמתגלית**
30 **בדיעבד"** (ר' ע"א 751/10 הנ"ל; ע"א 3199/93 קראוס נ' ידיעות אחרונות, פ"ד מט(2) 843).

בית משפט השלום בראשון לציון

05 ינואר 2016

ת"א 13-11-48263 רונן נ' תנו לחיות לחיות

1 לנוכח טבעם של הפרסום וחומרת הדברים הלכאורית, לא יכול להיות חולק של ממש כי
2 עסקינן בעניין ציבורי. עם זאת, הנתבעת לא הוכיחה את חלקה השני והעיקרי של ההגנה
3 לעניין אמת בפרסום.

4 לא ניתן לקבוע ממצאים עובדתיים לעניין ביצוע המעשה מושא הפרסום ובהעדר גרסת פלוני
5 מלפניי, העדפתי את גרסת התובע בהקשר זה, לפיה לא הוכח שבתמונה אכן נראית יונה
6 קשורה בחבל לאדמה. לאור חשיבות צירוף התמונה למלל כדי להמחיש את הנטען, כפי
7 שהובהר, דחיתי גם את סברת הנתבעת בסיכומיה כי פרסום התמונה הנו פרט לוואי.

8 אלטמן העידה שאינה יודעת מיהו השוטר או התובע וכדבריה: " שמו לא הוכפש כי אנחנו
9 לא יודעים מי זה... אף אחד לא יודע" וכן: "אין לי מושג מי הבן אדם. לא היתה שום כוונה
10 לפגוע באף אחד. רצינו לחשוף את התמונה" (ר' פרו' עמ' 12 שו' 22-30, עמ' 13 שו' 1-2, עמ'
11 13 שו' 8-10, עמ' 14 שו' 24-25). אמנם, אלטמן נשאלה אם ביררה את ביטחון פלוני באמיתות
12 דיווחו והשיבה: " דיברתי איתו עשרות פעמים ושאלתי אותו והתעניינתי והבן אדם לא
13 רציתי לחשפו, הוא אמר שהוא מאוד חושש מהשוטר" (ר' פרו' עמ' 14 שו' 14-16). לעומת
14 זאת, לא מצאתי פרוטות בגרסת התובע אשר לעשייתו שימוש בפגרים חלף ביונים חיות כפי
15 שפורסם.

16 אף שהתרשמתי כי הנתבעת שימשה כ"צינור" להעברת הדיווח לכלל הציבור וכי הפרסום
17 אכן זהה לדיווח שהועבר אליה, שנבדק על ידי הנתבעת למול פלוני - דחיתי את טענתה
18 לתחולת הגנת אמת דיברתי לפי הוראת סעיף 14 לחוק איסור לשון הרע.

19

20

21 הגנת "תום הלב" – סעיף 15 לחוק איסור לשון הרע

22 58. התובע טוען כי הנתבעת מכירה אותו היטב ויודעת כי לא הוא ביצע את המעשה שבפרסום,
23 אולם עובדה זו לא מנעה ממנה לפרסם את המעשה בצמוד לתמונתו. למצער, לטענתו, היה
24 על הנתבעת להוסיף לפרסום מלל לפיו "אין קשר בין התמונה לדברים האמורים לצידה".
25 לפיכך, סבור התובע כי הפרסום נעשה שלא בתום לב וכי הנתבעת פעלה בניסיון לפגוע בו.

26 59. הנתבעת טוענת כי עומדת לה הגנת תום הלב, המנויה בהוראות סעיף 15 לחוק איסור לשון
27 הרע הקובעת, כי: "במשפט פלילי או אזרחי בשל לשון הרע תהה זו הגנה טובה אם הנאשם
28 או הנתבע עשה את הפרסום בתום לב באחת הנסיבות האלו". הוראה זו מתייחסת לשני
29 תנאים מצטברים, כי הנתבע עשה את הפרסום בתום לב וכי מתקיימת אחת מהנסיבות
30 המפורטות בגופו של הסעיף.

בית משפט השלום בראשון לציון

05 ינואר 2016

ת"א 13-11-48263 רונן נ' תנו לחיות לחיות

- 1 בהתייחס לנסיבות המפורטות בסעיף 15 לחוק, יש לבחון האם מדובר במקרים שבהם
2 קיימים אינטרסים שונים וחשובים התומכים בפרסום, עד כדי השגת האינטרס לשם הטוב.
3 הנסיבות הרלוונטיות לענייננו הן כי הנתבעת לא ידעה ולא הייתה חייבת לדעת על קיום
4 התובע (ר' סעיף 15(1) לחוק איסור לשון הרע); יחסים שהטילו חובה חוקית, מוסרית או
5 חברתית לעשות אותו פרסום (ר' סעיף 15(2) לחוק איסור לשון הרע) וכאשר הפרסום היה
6 ביקורת על יצירה אמנותית שהנפגע פרסם או הציג ברבים, או על פעולה שעשה בפומבי (ר'
7 סעיף 15 (6) לחוק איסור לשון הרע).
- 8 ביחס להגנת תום הלב, חלה החזקה המנויה בסעיף 16(א) לחוק, לפיה אם פרסם הנתבע לשון
9 הרע באחת מן הנסיבות הקבועות בסעיף 15 לחוק והפרסום לא חרג מתחום הסביר בנסיבות
10 העניין – פעל הנתבע בתום לב. חזקה זו תחול, כל עוד לא הוכיח התובע היפוכו של דבר,
11 המנוי בסעיף 16(ב) לחוק, הבא לידי ביטוי בזדון בפרסום שנעשה במטרה להזיק ולהשמיץ (ר'
12 ע"א 250/69 הוצאת מודיעין בע"מ נ' חתוקה, פ"ד כג(2) 135 (1969); ע"א 184/89 טריגמן נ'
13 טיולי הגליל (רכב) 1966 בע"מ (1989)).
- 14
- 15 61. כדי לבחון האם הנתבע פעל בתום לב, קרי, אם נקט באמצעים סבירים על מנת לבדוק את
16 אמיתות הפרסום ובמידת זהירות בפרסומו, נבחנים מעשיו טרם הפרסום הפוגעני. נבחנת אף
17 הסבירות שבפרסום ומידת אמונתו של הנתבע באמיתותו.
- 18 בעניין זה, קיבלתי את טענת הנתבעת כי הפרסום נעשה בהתאם לחובתה המוסרית לפעול
19 באופן מיידית, על מנת להפסיק התעללות חשודה בבעלי חיים, למנוע פגיעה עתידית בבעלי
20 חיים, לחנך את הציבור בנושא, להעלות את מודעותו ולהזהיר מפני פעולות המנוגדות לחוק.
- 21 נוכח מסקנתי בדבר אופיו של הפרסום כפרסום חירום, דחוף וחיוני, גם אם הסתבר כי לא
22 היה בו ממש, הנתבעת נקטה באמצעי זהירים סבירים כדי למנוע פגיעה מעבר לנדרש
23 באמצעות אי פרסום שמו של החשוד. כאמור, אמצעים סבירים אלו אינם יכולים לכלול
24 בירורים שונים שישהו את הפסקת סבלם של בעלי חיים. לא ראיתי כיצד יכלה הנתבעת
25 להוסיף מלל לפרסום לפיו התמונה אינה שייכת למעשה המתואר ומשמשת "להמחשה
26 בלבד". התרשמתי מן העדויות כי הנתבעת האמינה בתום לב שהתמונה צולמה על ידי אותו
27 שוטר החשוד במעשים קשים ולא חשדה כי מדובר בצלם אחר שאינו נוהג כך, כגון התובע (ר'
28 פרו' עמ' 10 שו' 3-6, 10-12; עמ' 11 שו' 29-32; עמ' 12 שו' 8-1).
- 29 לא הוכח כי הנתבעת מכירה את התובע ודחיתי את טענתו כי הפרסום נעשה בזדון ובכוונה
30 תחילה, כדי לרדוף אותו ולפגוע בו באופן ספציפי.
- 31 62. לפיכך, שוכנעתי כי הפרסום "לא חרג מתחום הסביר באותן נסיבות" הנתבעת נתפסת כמי
32 שפעלה בתום הלב לפי הוראת סעיף 15 לחוק ועומדת לה גם חזקת תום הלב שבסעיף 16 (א)

בית משפט השלום בראשון לציון

05 ינואר 2016

ת"א 13-11-48263 רונן נ' תנו לחיות לחיות

- 1 לחוק בתנאי שתעמוד בשלב השני - כינון איזו מההגנות הנטענות לפי סעיפי המשנה של סעיף
2 15 לחוק איסור לשון הרע.
- 3 ראשית, טוענת הנתבעת בהתאם להוראת סעיף 15(1) לחוק איסור לשון הרע, כי יש להכיר .63
4 בה כמי ש: "לא ידע ולא היה חייב לדעת על קיום הנפגע, או על הנסיבות שמהן
5 משתמעת לשון הרע או התייחסותה לנפגע כאמור בסעיף 3". ייחסתי את מלוא המהימנות
6 לעדות מטעם הנתבעת, שחזרו באופן קוהרנטי ומבלי שנסתרו, על כך שלא ידעו שהתמונה
7 מושא הפרסום שייכת לתובע וסברו כי צולמה על ידי אותו שוטר, כפי שצולמו יתר התמונות.
8 בתימוכין בהלך מחשבת הנתבעת, היא אף פעלה מול המחלקה לחקירות שוטרים ביחס
9 לאותו שוטר. התובע, מנגד, לא הוכיח שהנתבעת ידעה שהתמונה צולמה על ידו ובדבריו
10 לבדם אין די (ר' סעיפים 23 ו-28 לתצהירו). שוכנעתי כי עובר לפרסום, הנתבעת לא יכלה
11 לדעת כי התמונה שייכת דווקא לתובע ולכן יש לראותה כמי שלא ידעה ולא הייתה חייבת
12 לדעת על קיומו, או על כך שלשון הרע הנטענת מופנית כלפיו.
- 13 שנית, טוענת הנתבעת בהתאם להוראת סעיף 15(2) לחוק איסור לשון הרע, כי: "היחסים .64
14 שבינו לבין האדם שאליו הופנה הפרסום הטילו עליו חובה חוקית, מוסרית או חברתית
15 לעשות אותו פרסום". נחה דעתי כי לאור אופייה ומטרותיה של הנתבעת, עליה להביא
16 לידיעת הציבור מעשים חמורים כדוגמת הדיווח מושא הפרסום. שוכנעתי כי לנתבעת חובה
17 מוסרית וחוקית לחשוף בפני הציבור הרחב מעשים אלו ולפיכך, קבעתי כי עומדת לה ההגנה
18 המנויה בסעיף זה.
- 19 שלישית, טוענת הנתבעת בהתאם להוראת סעיף 15(3) לחוק איסור לשון הרע, כי: "הפרסום .65
20 נעשה לשם הגנה על ענין אישי כשר של הנאשם או הנתבע, של האדם שאליו הופנה
21 הפרסום או של מי שאותו אדם מעוניין בו ענין אישי כשר". אף מבלי שהנתבעת הרחיבה
22 בעניין זה, ניתן להניח שהפרסום נעשה על מנת לשמור על ענין אישי כשר – מניעת התעללות
23 בבעלי חיים. נוכח העובדה כי הנתבעת אמונה על רווחת בעלי החיים בישראל, קיבלתי גם
24 טענת הגנה זו.
- 25 רביעית, נסמכת הנתבעת על הוראת סעיף 15(5)(ב) לחוק איסור לשון הרע, לפיה: "הפרסום .66
26 היה הבעת דעה על התנהגות הנפגע: ... (ב) כאדם שענינו משמש נושא לחקירה, כבא כוחו
27 של אדם כזה או כעד בישיבה פומבית של ועדת חקירה כאמור בסעיף 13(6), או על אפיו,
28 עברו, מעשיו או דעותיו של הנפגע במידה שהם נתגלו באותה התנהגות". הנתבעת לא
29 הרחיבה בהקשר זה. לנוכח הודעתה כי הגישה תלונה למחלקת חקירות שוטרים וכי מתנהלת
30 חקירה בעניין, יוצא כי ככל שהנפגע היה אותו שוטר, הייתה עומדת לה ההגנה שבסעיף זה.
31 מאחר שהתובע הוא שמלין כנגד לשון הרע וחקירה כנגדו – אין, לא מצאתי כיצד הגנה זו
32 רלוונטית בנסיבות העניין.

בית משפט השלום בראשון לציון

05 ינואר 2016

ת"א 13-11-48263 רונן נ' תנו לחיות לחיות

1 67. חמישית, טוענת הנתבעת בהתאם להוראת סעיף 15(7) לחוק איסור לשון הרע, לפיה:
2 "הפרסום היה הבעת דעה על התנהגותו או אפיו של הנפגע בענין שבו הנאשם או הנתבע
3 ממונה על הנפגע, מכוח דין או חוזה, והפרסום היה מוצדק על ידי היותו ממונה כאמור". גם
4 לעניין זה, לא הרחיבה הנתבעת ולא ברור כיצד מצאה לנכון להגדיר עצמה כ"ממונה על
5 הנפגע". הנתבעת שואבת סמכויותיה מחוק צער בעלי חיים ופועלת לטובת בעלי החיים, אך
6 אין היא ממונה על הציבור בעניין זה. לפיכך, דחיתי את ההגנה שבסעיף זה בהעדר רלוונטיות
7 לנסיבות הנדונות.

עילות תביעה נטענות נוספות

8
9 68. לצד העילות המרכזיות שהעלה התובע לעניין זכויות יוצרים ולשון הרע, הוסיף לכתב
10 תביעתו עילות נוספות. בסיכומיו, זנח עילות אלו ובבחינת למעלה מן הצורך, אתיחס אליהן
11 בקצרה.

12 לעניין עילת עשיית עושר ולא במשפט, שגה התובע ביחסו לנתבעת אופי מסחרי כלשהו,
13 כאשר היא פועלת ללא מטרת רווח. מלל הפרסום עוסק בהתעללות נחזית בבעלי חיים ואינו
14 קורא לציבור לתרום כספים כלשהם, או מציע את התמונה למכירה. לפיכך, דחיתי את
15 טענת התובע לפיה הנתבעת התעשרה על חשבוננו שלא כדין, או בכלל.

16 דחיתי גם את טענות התובע לגזל, גניבת עין ותיאור כוזב. לא שוכנעתי כי הפרסום הפחית
17 מפרנסת התובע, כי הנתבעת הטעתה או תיארה באופן כוזב את המצב לאשורו, בדרך
18 הפוגעת בכיסו או במוניטין שלו. בהעדר נימוק וראיה, דחיתי את הטענה כי הנתבעת הפרה
19 את חוק הגנת הפרטיות וכי הופרה חובה חקוקה.

סוף דבר

20
21 69. ביתרת טענות הצדדים, לא מצאתי ממש ולאור המקובץ, התביעה נדחית.

22 70. שקלתי את בקשת התובע לחייב את הנתבעת בהוצאות, נוכח הזמן שחלף מאז ביקש את
23 הסרת הפרסום מן האתר עד למועד שהפרסום הוסר בפועל. דחיתי בקשה זו נוכח שלא ברור
24 כיצד התנהלות נטענת שכזו המיוחסת לנתבעת, מצדיקה חיובה בהוצאות דווקא ובעיקר
25 משום שהתובע לא תמך גרסתו באסמכתאות בדבר מועד הסרת הפרסום מן האתר. התובע
26 הסתפק בטענה מעורפלת כי לקח לנתבעת זמן ממושך להיענות לבקשתו. בסיכומיו, הפנה כי
27 ביום 6.11.13 הפרסום עוד היה מצוי באתר, אך גם טענה זו לא נתמכה בכל ראיה
28 אובייקטיבית. אציין כי ארקין העידה שהפרסום הוסר מהאתר תוך זמן קצר, מספר ימים
29 לאחר שקיבלה הנתבעת את מכתב ההתראה מיום 30.9.13 ולא זכרה לתאר מועד מדויק (ר'
30 פרו' עמ' 11 ש' 1-3, 11-20). לא הוכח שהנתבעת השתתתה בהסרת הפרסום מהאתר ולא
31 ניתן לקבוע ממצאים עובדתיים מושכלים בהקשר זה לזכות התובע.

בית משפט השלום בראשון לציון

05 ינואר 2016

ת"א 48263-11-13 רונן נ' תנו לחיות לחיות

- 1 .71. התובע לא עתר לפרסום תיקון או הכחשה, לפי הוראת סעיף 9(א)(2) לחוק איסור לשון הרע.
- 2 .72. לעניין ההוצאות, לא ניתן להתעלם מהתוצאה אליה הגעתי. עם זאת, לא ניתן להתעלם גם
- 3 מעמדת הנתבעת להצעת הפשרה הלא מחייבת כפי שנשמעה ונדחתה. בעיקר משום כך, לא
- 4 ראיתי לנכון למתוח את מלוא שורת הדין למול התובע ואני מחייבו לשלם לנתבעת הוצאות
- 5 מתונות בסכום כולל של 5,000 ₪. סכום זה ישולם בתוך 30 ימים מהיום ורק ככל שלא
- 6 ישולם במועד, יישא הפרשי ריבית והצמדה כדין מהיום ועד למועד התשלום המלא בפועל.
- 7 זכות ערעור בתוך 45 ימים.
- 8 נוסח זה כפוף לשינויי עריכה וניסוח.
- 9 לידיעת הצדדים.
- 10 ניתן היום, כ"ד טבת תשע"ו, 05 ינואר 2016, בהעדר הצדדים.

ארז יקואל, סגן נשיאה

- 12
- 13
- 14
- 15
- 16